

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

242974

การปฏิบัติเพื่อพัฒนาความเหตุตัว: กรณีศึกษา
นักบวชส่วนปฏิบัติธรรมหมู่บ้านพลัง

นพดล พงศ์ศิริวงศ์

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มีนาคม 2554

การปฏิบัติเพื่อพัฒนาความเมตตา: กรณีศึกษา
นักบวชสถานปฏิบัติธรรมหมู่บ้านพลับ

นพปฎล พงศ์ศิริวรรณ

วิทยานิพนธ์นี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มีนาคม 2554

การปฏิบัติเพื่อพัฒนาความเมตตา: กรณีศึกษา นักวชสถาปัตย์และนักศึกษาสถาปัตยกรรม

นพปฎล พงษ์ศิริวรรณ

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวรรณ ธีระพงษ์
รองศาสตราจารย์ สงครม เชาวน์ศิลป์

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรวรรณ ธีระพงษ์

Word ๙
..... กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพื่อนใจ รัตนการ

11 มีนาคม 2554

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างที่ไม่เคยทราบมาก่อนจากการศึกษาระดับปริญญาโท ประสบการณ์ที่ได้มีทั้งในเวลาเรียน ช่วงฝึกงาน และช่วงเก็บข้อมูลทำวิทยานิพนธ์ ล้วนหล่อหลอมและอื้ออำนวยให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาตนเองมากยิ่งขึ้นทั้งทางด้านสติปัญญาและทางด้านจิตใจ จนกระทั่งวิทยานิพนธ์เริ่มมีความก้าวหน้า และเสร็จเรียบร้อยในที่สุด ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้เป็นสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าปลื้มปิตินากที่สุดในการเรียนปริญญาโท ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่แห่งนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้ให้ความเมตตากรุณาช่วยเหลือในความรู้ให้แก่ข้าพเจ้า วิทยานิพนธ์เล่มนี้จะไม่สามารถเสร็จสมบูรณ์ได้หากปราศจากคณาจารย์ทุกท่าน โดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธีรวรรณ ธีระพงษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งเปรียบประดุจมารดา ทางการศึกษา ท่านให้คำแนะนำ และเตรียมความพร้อมให้กับข้าพเจ้า ทั้งทางจิตวิญญาณและทางความคิด อีกทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพื่อนใจ รัตตากร กรรมการที่ปรึกษาร่วม ท่านได้ชี้แนะแนวทางในอันที่เป็นประโยชน์ทำให้วิจัยครั้งนี้อยู่ในรูปแบบที่ถูกต้องครบถ้วน นอกจากนี้อาจารย์ ทุก ๆ ท่านในภาควิชาจิตวิทยา ได้ให้ความรู้ และคำแนะนำดี ๆ แก่ข้าพเจ้ามาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ กิจมุณีรามิสา ประธานมูลนิธิหมู่บ้านพลัง ประเทศไทย พี่ฯ ชาวสวน เพื่อนนักปฏิบัติ ชาวอาสาสมัครของหมู่บ้านพลังทุกคน และที่จะขาดไปเสียไม่ได้เลย คือ กิจมุณรรมา อาจารย์กุธรรม กิจมุณรรมา อาจารย์ธรรมรักษ์ และกิจมุณรรมา อาจารย์ธรรมานุกูล ที่เสียสละเวลาทำงานและเวลาส่วนตัวให้ความร่วมมือ เพื่อนอกเล่าเรื่องราวการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาความเมตตาของคนเอง แก่ข้าพเจ้า นอกจากจะทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้อย่างมีคุณภาพแล้ว ยังช่วยให้ข้าพเจ้าได้บ่มเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งความเมตตาในตนเองอีกด้วย

และขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ได้ศึกษาร่วมกันมา บางคนได้ให้ความช่วยเหลือในตอนเริ่มต้น ของงานวิจัย บางคนได้ร่วมเดินทางไปไกลลึงสถานที่เก็บข้อมูล บางคนมีส่วนช่วยในช่วงท้ายของ การทำวิทยานิพนธ์โดยเฉพาะ อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าขอญญ์เสนอว่า ทุกคนได้枉จิตใจเอาไว้กลับ ข้าพเจ้าตลอดเวลา ทุกคนเพิ่มเติมกำลังใจ ให้ข้อชี้แนะ และให้ความสนับสนุนในหลาย ๆ ทาง จนกระทั่งข้าพเจ้าประสบความสำเร็จ

เห็นอีสิ่งอื่นใดของราบทอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ที่ทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสได้มองเห็น ได้ยิน และรู้สึกในทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นไปในโลกนี้ ทั้งสองท่านได้ให้สิ่งที่มีคุณค่ามาก

ที่สุดที่ชีวิตหนึ่งควรจะได้รับ นั่นคือ ความรักที่ไม่มีเงื่อนไข ท่านได้ให้ความสนับสนุนทาง การศึกษา เสียสละทรัพย์สินมากมายให้ข้าพเจ้าได้เรียนเท่าที่จะสามารถทำได้จนถึงวันนี้ เพียง เพื่อให้ข้าพเจ้าได้เตรียมตัวอย่างมีคุณภาพ ความชำนาญซึ่งที่ข้าพเจ้ามีต่อความเมตตา และความรักที่ ไร้เงื่อนไขของคุณพ่อและคุณแม่นั้นอยู่เหนือคำบรรยายใดๆ ที่ข้าพเจ้าจะสามารถอธิบายได้ ณ ที่นี่ และ ไม่ว่าข้าพเจ้าจะเลือกทางเดินของชีวิตในทิศใด เมื่อถูกต้อง ท่านชื่นชมยินดี เมื่อผิดพลาด ท่านไม่เคยหمدرดความหวังในตัวข้าพเจ้า ฉะนั้น หากวิทยานิพนธ์เด่นนี้ ได้ก่อเกิดประโยชน์อันใด ข้าพเจ้าขออุทิศบุญกุศลอันเกิดจากประโยชน์เหล่านั้นให้กับคุณพ่อและคุณแม่ของข้าพเจ้า ผู้ซึ่งกำลัง ผ่านองค์ความสำเร็จของเด็กชายน้อย ๆ ของท่านคนนี้

นพปฎล พงศ์ศิริวรรณ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การปฏิบัติเพื่อพัฒนาความเมตตา: กรณีศึกษา
นักบวชสถานปฏิบัติธรรมหมู่บ้านพลับ

ผู้เขียน

นายนพปฎล พงศ์ศิริวรรณ

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการปรึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชีรวรรณ ชีระพงษ์

บทคัดย่อ

242974

การวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) แบบกรณีศึกษา (case study) ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง การให้ความหมายและองค์ประกอบของความเมตตาตามความคิดของนักบวชของหมู่บ้านพลับ และเพื่อศึกษาถึงแบบอย่างการปฏิบัติเพื่อพัฒนาความเมตตา

กลุ่มเป้าหมายคือ นักบวชระดับธรรมชาติของสถานปฏิบัติธรรมหมู่บ้านพลับ จำนวน 3 ท่าน โดยใช้วิธีการเลือกกรณีเด่น (reputational case) หมายถึงการเลือกกรณีศึกษาโดยให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่ศึกษาเสนอขออนุญาตที่ผู้จัดควรจะเลือกเป็นเป้าหมาย ซึ่งเชื่อว่าจะสามารถเป็นตัวแทนในการสะท้อนให้เห็นถึงแนวทางการปฏิบัติเพื่อพัฒนาความเมตตาได้เป็นอย่างดี เก็บข้อมูลโดยการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (participatory observation) และ การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) ซึ่งใช้คำถามปลายเปิดในการสนทนากลุ่ม ถ้ากรณีที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง และสมุดจด เกี่ยวกับสิ่งที่สังเกตเห็นในการเข้าไปมีส่วนร่วม และในการสัมภาษณ์ มีการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเหลี่ยม (data triangulation) และวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูล เป็นรายบทตัด (content analysis) โดยเปรียบเทียบข้อความอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

การปฏิบัติเพื่อพัฒนาความเมตตา พบว่ากรณีศึกษามีการปฏิบัติก่อนบวช ดังนี้ กรณีศึกษาที่ 1 มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (holism) และภาวะสัจจการแห่งตน (self-

242974

actualization) กรณีศึกษาที่ 2 ค้นพบความหมายในชีวิตผ่านทางคุณค่าเชิงสร้างสรรค์ (creative value) คุณค่าเชิงประสบการณ์ (experience value) และคุณค่าเชิงทัศนคติ (attitude value) และกรณีศึกษาที่ 3 ผ่านประสบการณ์ชีวิตที่เป็นไปในลักษณะที่ว่าแต่ละคนมีศักดิ์ศรีและมีคุณค่า มุนย์ ใช้ชีวิตอยู่ในโลกส่วนตัวซึ่งเป็นโลกที่เข้าเห็นและคิด มุนย์มีแนวโน้มสู่ความเป็นจริงของตนเอง และมุนย์เป็นคนที่ไว้ใจได้

กรณีศึกษานี้การปฏิบัติหลังจากนั้นแล้วตามแนวทางของหมู่บ้านพลัน คือ การปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างปัญญา การปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างสมารถในท่านั่ง เดิน และนอน การปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างสติ การปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างความอดทน การปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างการฟังอย่างลึกซึ้ง การปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างการใช้ภาษาแห่งรัก และการเริ่มต้นใหม่

จากการปฏิบัติทั้งก่อนนวด และหลังจากนวดแล้วตามแนวทางของหมู่บ้านพลัน ทำให้กรณีศึกษาทั้งสาม รับรู้และตีความหมายของความเมตตาต่างๆ กันไป ในขณะเดียวกันก็มีความหมายบางส่วนที่มีความเหมือนกันอยู่ระหว่างกรณีศึกษาแต่ละท่าน

ความหมายและองค์ประกอบโดยรวมของความเมตตาจากความคิดเห็นของนักบวช สถานปฏิบัติธรรมหมู่บ้านพลันสรุปได้ดังนี้ ความเมตตา หมายถึง คุณสมบัติและความจริงแท้ซึ่งช่วยเสริมสร้างความแข็งแรงและพัฒนาจิตใจให้สามารถพัฒนาความหลากหลายไปได้ โดยไร้ซึ่งความกลัว เป็นการรับรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับทุกสิ่งที่เป็นจริง ๆ ไม่ว่าดี หรือไม่ดี ความรัก อีกทั้งเป็นความรักอันแท้จริงเชิงปฏิบัติ ซึ่งไม่ใช่ความรักแบบผูกมัด เมื่อรู้สึกถึงความเมตตาที่เกิดขึ้นภายในจิตใจแล้ว จะมีการกระหน้กู้ดึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นภายในตนเอง และรอบด้านของด้วยจากนั้นจะแสดงความเมตตาปราภกูออกมายกยานอกเป็นภาษา และการกระทำในลักษณะของการดูแล โอบอุ้ม และโอบกอดความทุกข์ไว้ได้โดยธรรมชาติ ซึ่งจะนำการบำบัดเยียวยา การแปรเปลี่ยน และความสุขมาสู่ตนเองและโลก อีกทั้งยังเป็นการบ่มเพาะปัญญาแห่งการเป็นคั่งกันและกัน (interbeing) อันจะสามารถลดความเข้อทึบง่าย ความแบ่งแยก ความคับแคบ ความกลัว ความเกลียดชัง และความสิ้นหวังทั้งปวง องค์ประกอบของความเมตตาตามที่ระบุขึ้นนั้น คือ ปัญญา ความอดทน การฟังอย่างลึกซึ้ง การกระหน้กู้ดึงความทุกข์ที่แท้จริง การเข้าถึงใจ (empathy) การใช้ภาษาแห่งรัก การปกป้องชีวิต ความสุขที่แท้จริง ความรักที่แท้จริง และการบำบูรณหล่อเลี้ยงเมียยา

Thesis Title The Practice of Developing Compassion: The Monastic of the Plum Village Meditation Practice Center Case Study

Author Mr. Noppadol Pongsiriwan

Degree Master of Science (Counseling Psychology)

Thesis Advisor Assistant Professor Dr. Teerawan Teeraphong

ABSTRACT

242974

The purposes of this qualitative research were to study how the monastic of the Plum Village defined and complemented compassion and how they practiced to develop compassion.

The targets were the monastic dharma teachers of the Plum Village. The three reputational cases, trusted to be able to properly reflect ways of practices to develop compassion, had been recommended by the reliable insiders of the Plum Village. The in-depth interview with open questions in conversation and the participatory observation had been utilized to gather information. The devices, employed to collect data, were a sound recorder, note books to jot down what had been observed along with what had been noticed during the interviews. The data were analyzed by the data triangulation and the content analysis. The contents were compared frequently. The research results were as stated below.

It had been found from the study that, the three cases' life before ordination had the practices as well. The first case had had the quality of holism and self-actualization. The second case had found his meaning of life through creative value, experience value, and attitude value. The third case had spent life through a person-centered theory as stated: Each person has honor and worth; A person lives in a personal world that he/she sees and thinks; A person has the

242974

tendency to self-actualization; And, a person is trustworthy. Moreover, as monastic, they had the practices to develop compassion as follow: Wisdom Practice, Sitting Meditation, Walking Meditation, Total Relaxation, Mindfulness Training, Patience Practice, Deep Listening Practice, Loving Speech Practice, and Beginning Anew.

Such both practices of the cases from life before and after ordination lead to various definitions differentiating each other, yet sharing some sameness between each of them.

From the whole picture, the compassion definition given by the monastic of the Plum Village is that it is a genuine quality that enhances mental strength to get through hardships without fear. It is a perception, an understanding, and an acceptance of things as they really are without forcing and distressing. It is an automatic reaction towards the sufferings and situations of other people's, and is the true love in action, not the attached love. Once such love is felt internally, what is happening inside and environmentally will be aware of. Then, compassion will be naturally expressed in caring speeches and actions in order to embrace the suffering. Compassion is capable of leading everything to healing, change, and happiness. It cultivates the wisdom of interbeing which is able to stop all credulous beliefs, discrimination, narrowness, fear, hatred, and despair. Compassion is composed of wisdom, patience, deep listening, real suffering awareness, empathy, loving speech, reverence of life, true happiness, true love, and nourishment and healing.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	๑
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
สารบัญ	๓
 บทที่ ๑ บทนำ	 ๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๕
ขอบเขตและวิธีวิจัย	๕
นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
ประโยชน์ที่ได้รับ	๖
 บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	 ๗
ความเห็นต่าง	๘
หมู่บ้านพลัม	๑๗
การวิจัยเชิงคุณภาพ	๒๖
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๒๙
 บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	 ๓๑
กลุ่มเป้าหมาย	๓๑
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๓๑
การตรวจสอบข้อมูล	๓๓
การรวบรวมข้อมูล	๓๓
การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๕

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย และการอภิปรายผล	37
ตอนที่ 1 วิธีแห่งหมู่บ้านพลับ	37
ตอนที่ 2 กรณีศึกษา	44
ตอนที่ 3 ความหมายและองค์ประกอบของความเมตตาตามความคิดของนักบวช หมู่บ้านพลับ	83
ตอนที่ 4 การปฏิบัติเพื่อพัฒนาความเมตตา	85
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	109
สรุปผลการดำเนินการวิจัย	109
สรุปผลการวิจัย	110
สิ่งที่ได้รับรู้จากการทำวิจัยครั้งนี้	113
ข้อจำกัดในการทำวิจัย	115
ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ	117
บรรณานุกรม	120
ภาคผนวก	124
ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย	125
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	127
ภาคผนวก ค หนังสือขออนุญาตทำการสัมภาษณ์และสังเกตอย่างมีส่วนร่วม	130
ประวัติผู้เขียน	132